

Personlige Tema

Barnevernet

Barna er vår fremtid, ikke sant? Da må det være umulig å være uenig i det. P.g.a det må vi skape et samfunn der alle barn kan vokse til flinke, kloke, fornuftige og sterke mennesker med selvtillit. Og for det aller meste skjer det slik. Men ikke alltid.

Derfor finnes barnevernet. De skal forsikre at barn opplever denne slags oppvekst - og det er riktig, det. Men er det egentlig sånn i dagens barnevern her i Norge?

Det er mye som tyder på det ikke er slik mye oftere en akseptabelt. Vi leser jevnlig om skrekk historier og dommer fra EU domstolen som feller Norsk barnevern gang etter gang. Folk har til og med rømmet Norge grunnet barnevern saker og fått asyl i andre Europeiske land grunnet barnevernet vi nå har.

Dette kan vi ikke la fortsette. Både barn og foreldre har rettigheter og så vidt vi forstår det, så eier ikke staten barna våre. Kanskje en dag gjør de det, men den dag er i fremtiden om den noen gang kommer. Vi skal forsikre den ikke kommer.

Vi skal også ikke ha todelt system med separat barnevern for visse grupper, noe som ble foreslått for ikke lenge siden (NOV 2019). Barnevern bør i vår oppfatning være en organisasjon som hjelper barn

til nyankomne familier å assimilere seg til vårt flotte samfunn.

Videre vi skal forsikre det blir forandringer innen barnevernet. Vi skal så vidt som mulig la barn få være sammen med sine foreldre. Er ikke det mulig så skal vi ha fosterhjem tilstede som er trygge, fremmer Norske verdier og som er mest mulig midlertidig. Vi skal ikke ha todelt system med separat barnevern for visse grupper.

Sist men ikke minst skal vi rette på feil som fulgte til at folk rømte fra Norge og at EU dom felte Norsk barnevern.

Familie politikk

Vi tror at akkurat som oss forstår folk flest at gode, sterke familier er kjernen av samfunnet. Derfor er familie-vennlig politikk uhyre viktig.

Dagens etablerte partier driver ikke det vi mener er en forsvarlig og fornuftig familie politikk, tvert imot. Det fleste vestlige land gjør ikke det heller.

Men, noen land gjør det og vi har studert hva de gjør, hva slags suksess det møtes med, og innrømmer vi er imponerte av hva de klart å få til med bare noen få, små forandringer.

Familien har én hovedfunksjon: Å oppdra kloke, sterke, ansvarlige barn som skal en dag lede, utvikle og om nødvendig forsvare

samfunnet videre etter vi blir pensjonister og forlater denne verden.

For oss er det nesten ufattelig, selv om det er for det aller meste sant at for en liten men påtrengende og høyrøstet gruppe er det å fremme verdier som dette sett på som galskap og i strid med politisk korrekthet eller "social justice," godhets posering, osv.

Det er dette som ikke kan befinne seg lengre vekk fra virkelighetens sannhet, og vi skal ta affære og rette på den vregningen av verdier.

Mye viser til at ekteskap er bra for barn og samfunn. Derfor ønsker vi å kopiere tiltak fra land som fikk ekteskap til å gå til vers - 30% flere parforhold ble gift innen et år i Ungarn.

Men, ekteskapet må vare, ellers er det barna som lider mest. Det er mange grunner for at ekteskap ikke varer, og vi går ikke inn på alt det her - det er for mye.

Men, vi kan generalisere litt å si skattelettelse, er en ting vi gi folk til å hjelp folk som finner det litt vanskelig å holde seg fornøyd med ektefellen. Videre er støtte til par terapi og konseptet staten kan ikke erstatte mannen i tilfelle av brudd ting vi ønsker å legge til rette for at ekteskaper innføres ved yngre alder, er lykkeligere og får hjelp om det trengs opprettholde lykken, og at disse ekteskapene skal tilfredsstillende alle parter som er mannen, konen, barna, og samfunnet.

Pensjonist tilbudet

Det er helt sikkert at folk gleder seg til dagen en blir pensjonist. Da slipper en å stå opp for å dra til jobben, en trenger ikke pendle, og her i Norge lever vi såpass lenge at det fremdeles er nok tid igjen her under solen til å nyte livet noen tiår til. Vi er en velferdsstat, og det betyr også vi ikke skal være fattige eller lide gjennom pensjonist alderen. I hvertfall det er sånn det skulle virke og er sånn vi er fortalt. Men, er det virkeligheten vi opplever idag og er dette hvordan fremtidens pensjonister kommer til å ha det?

Fra det vi ser, leser og hører er det ikke sånn lenger, og det er Norges store skam. Dagens eldre og pensjonister bygget opp landet etter krigen til den grad Norge fikk et av verdens beste samfunn i nesten alle veier som måles.

Idag lider de og det er ikke riktig. Om det er noen som fortjener at vi er rause, så er det pensjonistene som ga oss samfunnet vi har nå.

Vi skal rette på det og sørge for at alle pensjonister får det de trenger, og gjerne litt ekstra. Det skal vi klare ved å stramme inn på kostnader tilknyttet innvandring og migrasjon. De har ikke ytet som pensjonister gjorde, og derfor mener vi, de fortjener ikke så mye vår raushet som et samfunn som pensjonistene gjør.

Politisk korrekthet og ytringsfrihet

Norge har en ganske lang og solid tradisjon med meget bred ytringsfrihet. Det er noe som vi mener er lett å se innstrammes trinn for trinn, sakte nok til at folk nesten ikke har lagt merke til at den har nesten forsvunnet.

En av de største grunnene er «hatprat» paragrafene i straffloven, §185 og §186. Selvfølgelig hadde vi, og vi skal fortsette å ha retten til å si ting som andre ikke liker eller til og med opplever som hat. Det finnes ingen rettighet finnes til å aldri føle seg krenket av og til. Eller opphisset.

Er det ikke slik, så blir det (akkurat som vi ser idag) flere og flere grunner til å føle seg krenket, flere og flere ting en kan ikke si eller ytre og det tar ikke lenger før ytringsfriheten har forsvunnet.

Vi er nesten der nå, i Norge, idag.

Historisk sett, her i Norge var ytringsfriheten prinsipp total. Det var følgende unntak:

1. Løgn av offentlige personer om offentlige saker og løgn av hvem som helst som består av sladder, ærekrenkelse og lignende er ikke omfattet.

2. Trusler som i ord eller handling truer med straffbar atferd under slike omstendigheter at trusselen er egnet til å fremkalle alvorlig frykt
3. Oppfordringer til å begå kriminalitet, rasisme, eller ærekrenkelse var og er i strid med straffelovens §183.

Videre er politisk korrekthet noe vi oppfatter ganske likt George Orwell's "Newspeak" konsept i boken 1984. Mye, om ikke det meste av dagens PK lære kan lett sies presenteres som det motsatte av hva det er. Her bare ett to eksempler som vi mener er kanskje de to verste:

- Ordet «inklusiv» er egentlig ekskluderende for etnisk norske i de fleste tilfeller.
- «Mangfold er vår styrke» er lett beviselig det motsatte, noe som også en studie av Robert Putnam ved Harvard Universitet beviste i 2007. Denne undersøkelsen besto av mer 30.000 intervjuer, massevis av data og var ment til å bevise det motsatte av det som ble bevist: mangfold kultur skaper konflikt, mistillit og konkurranse for resurser. Denne studien ble bekreftet i november 2018, igjen av Harvard Universitet.

Derfor skal vi sette slutt på hatprat paragrafene og snu PK mentaliteten trill rundt slik at ord som brukes igjen betyr det de vanligvis betyr og ikke noe skjult opp-ned mening som hører bra ut, men i daglig bruk er bare eufemisme og løgn.

Stemmerett, stortinget og aldersgrenser

Det var ikke så lenge siden her i landet at folk gjorde alvorlige, voksene ting mye tidligere i livet. De giftet seg og skapte barn tidlig på 20 årene. De kjøpte hus og startet firma. De tok ansvar for seg selv og familien og/eller barna deres osv.

Men, noe skjedde. Folk gjør ikke det samme idag. Noen mener dette er bra, andre er ikke så sikre på det. Men, nesten alt som er det mest alvorlige i livet utsettes så lenge som mulig i de aller fleste tilfeller.

Det er som om barndommen - eller kanskje bedre sagt ungdommen og tenårings alderen nå omfatter hele 20 årene. Det er kanskje litt drøyt, men vi kan alle være enige at alvorlige, voksne bestemmelser tas ikke så tidlig som de gjorde.

Vi mener dette har mye med skolepensum å gjøre, men det er et tema du kan lese mer om [her](#) (LENKE TIL SKOLEPENSUM NÅR HJEMMESIDEN OPPRETTES)

Dette er meget tungt for oss å ha kommet oss frem til, men det er viktig nok at vi må finne oss i å være virkelighets orienterte om det vi mener må innføres på grunn av denne forlenget ungdommen.

Vi mener nå må det innføres minstealder for stemmeretten på 21 år,

og videre at for samme grunnlag, må stortingsrepresentanter være minst 30 år før de har mulighet til å bli folkevalgt til det.

Grunnen vi mener dette er trist men nødvendig er at vi tror det er viktig at folk bør ha litt livserfaring før de gir stemmene sine. Det får ikke unge mennesker idag som de fikk det noen få tiår før nå. Istedet for å utfordres beskyttes de i universitetene gjennom hele den vestlige verden - også her i Norge.

Videre mener vi at det trengs enda mer livserfaring før en bør slippes i nærhet av noe så viktig og hel omfattende som å delta i hvordan Norge styres og hvordan det oppleves av alle som bor her. Å være stortingsrepresentant mens en fremdeles er i en slags ungdoms fase kan ikke gi gode resultater, og vi mener å forhindre at folk uten livserfaring slipper til tøylene som folkevalgte representanter.

Personlig ønsket styrelederen at vi kunne senke lavalderen for stemmeretten, men nå mener vi at det ville egentlig bare sette landet i fare for å forandres til den grad det er ugjenkjennelig og ikke så veldig fritt, trygt eller hyggelig.

Og det er så meget trist å anerkjenne. Klarer vi få til det som trengs for å rette på alt som er galt så skal vi revurdere om lavalderne kan senkes igjen. Dette lover styrelederen vår.

Men det er litt tvilsomt siden det er mulig en av grunnene landet har de problemer vi har idag er fordi at lavalderen var ikke høy nok til å begynne med, og at folk som kom inn på stortinget var ikke erfaren nok og kanskje litt for blåøyde.